

III.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Ublændinge.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 12te November 1868).

Det blev, da ovenanførte Lovforslag var til første Forhandling i Thinget, af den Taler, som først havde Ordet, bemærket, at Forslaget ikke kunde give Anledning til Tvivl eller Forhandling, men at han dog maatte henstille til Thinget, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt, ligesom tidligere, at nedsætte et Udvalg for at gennemgaae de enkelte Anbefalinger og Vidnesbyrd, som forelægges, for at godtgjøre de Enkeltes Qualificationer til at erholde Indfødsret.

Den første Taler blev den Æneste, som i denne Sag begjærede Ordet. Ved sin Tausshed og ved, da det blev foreslaaet at nedsætte et Udvalg, at stemme derfor, gav Thinget tilkjende, at det deelte de udtalte Anskuelser.

Der har saaledes for Udvalget ikke været Anledning til at indlade sig paa almindeligere Undersøgelser om, hvilke Betingelser der bør stilles for Meddelelse af Indfødsret, hvorledes saadanne Betingelser bedst maatte formuleres. — Dets Opgave har været, i Henhold til de allerede givne Betingelser, saaledes som de ere stillede i de udførlige Betænkninger, som bleve afgivne af de i Aarene 1866—67 og 1867—68 nedsatte Udvalg, at prøve stykkeviis samtlige indkomne Ansøgninger med de Dplysninger og Vidnesbyrd, som ere dem paa-tegnede og medgivne, eller med andre Ord at undersøge, hvorvidt Ansøgningserne ere ledsagede af tilstrækkelige (ikke blot negative, men ogsaa positive) Vidnesbyrd fra Commu-

nalbestyrelserne, Sogneraadene, Sognepræsterne paa de Steder, hvor Ansøgerne have Bølg, om, at disse ere Mænd af upletlet Nygte; — hvorvidt Ansøgerne have haft stadigt Ophold her i Riget i mindst 15 Aar (med passende Afslag for Normænd, Svenskere og Mænd af færegne Fortjenester); — hvorvidt de beviistlig ere det danske Sprog mægtige; — hvorvidt de, hvis de have indladt sig i Vægteskab, ere gifte med danske Kvinder; og, hvis de have Børn, hvorvidt de da sørge for, at der bliver givet disse en Opdragelse og Underviisning, saa deres Modersmaal, og i det Hele deres Dannelse, bliver dansk.

Efter i Henhold dertil at have underkastet de tilfillede Ansøgninger en omhyggelig Prøvelse, skjønner Udvalget ikke rettere, end at de paa Lovforslaget under Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9 og 10 anførte Ansøgere maae kunne siges, med Hensyn til Vidnesbyrd og Dplysninger, paa tilfredsstillende Maade at have fyldtgjort de Fordringer, som kunne og bør gøres, og forsaavidt at have viist sig værdige til at komme i Betragtning til Meddelelse af den Ret, hvorom de søge. Med Hensyn til den under Nr. 6 anførte Ansøger fandt Udvalget, at de medgivne Vidnesbyrd og Dplysninger lode i enkelte Punkter Afskilligt tilbage at ønske. Der fattes nemlig fra den Tid, han, for han kom til Danmark, tilbragte i sit Fædreland, ganske Vidnesbyrd om hans Vandel og Forhold. Han har havt saadanne,